

freds til ogsaa at gribe i sin egen Barm, naar han tænker nærmere over alle de Spørgsmaal. Hvad Nedsættelsen af Kommissionen angaar, maa det nærmest være den høitærede Kultusministers Sag at svare paa dette Spørgsmaal. Jeg skal dog kun bemærke, at det er jo Noget, vi have kjendt i lang Tid, at der nedsættes Kommissioner, som behandle saglige Spørgsmaal og gjøre Indstillinger til Thinget, hvad jo ogsaa har været Tilfældet her, og her er det væsentligst Sagmænd, som have behandlet hele denne Sag og have søgt at samle et Materiale, der nu her er forelagt Thinget, ganske vist i Forbindelse med Indstillinger, som foreligge i Lovform, men det staar jo det ærede Thing fuldtændig frit for at undersøge alle disse Spørgsmaal og med Hensyn til Enteltheder at forlange yderlige, nye Oplysninger, om det findes hensigtsmæssigt. Man staar fuldstændig frit overfor Spørgsmaalet om, hvilken Beslutning man vil tage, baade i den ene og den anden Henseende. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Thorup: Jeg vil gjøre den korte Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem, som har været Medlem af vedkommende Kommission, at jeg ikke er bleven overbevist ved de Udtalelser, han fremkom med. Han oplyste, hvad jeg for Næsten vidste i Forveien i Hensyn til Kommissionens Betænkning, at Bygningerne i Veile skulde ligge i Lø for nogle Bakker, nemlig i Lø for Øst og Nordøstvinden. Nu er det jo saa, at Sneen lægger sig gjerne i Lø, og det kunde være, at Sneen eller i alt Fald Vandet, naar Sneen smelter om Foraaret, kan glide ned til Bygningerne. Sneen kommer desværre fra Øst, eller i alt Fald det meste af Sneen, saa det er selvfølgelig ikke noget Overbevisende, hvad der er sagt. Det Gnefte, der skulde være overbevisende, er, om denne Grøft er saaledes bestaffet, at den virkelig til enhver Tid og fra alle Sider er i Stand til at modtage Vandet, om det er muligt at holde en saadan Grøft saaledes aaben, at den altid kan aflede Vandet. Jeg stiller naturligvis blot det Spørgsmaal frem, efterom jeg staar tvivlende. Jeg sender Forholdene ved Veile temmelig godt, og jeg er rigtignok noget bange for, efter de Forhold, der ere tilstede, at lægge Bygningerne foran disse store Bakker med Bældunderlag, hvor Vandet flyder ud; men det kan være, at det ærede Medlem har Ret, og jeg uret. Med Hensyn til den aarlige Betaling vil jeg sige, at selv om man paa Kellers Anstalter har været temmelig økonomisk — jeg tør ikke afgjøre, om det ærede Medlem har Ret — er en Betaling

af 170 Kr. mere for en Elev aarlig ude ved Døvstummeinstituttet ikke noget lille Beløb for dem, der skulle betale det. Og med Hensyn til Skolen i Veile er 90 Kr. for enhver Elev sandelig ogsaa noget Betydeligt, thi naar vi tænke os Skolen besat med 140 Elever, bliver det over 12,000 Kr. Det er selvfølgelig ikke et lille Beløb mere end derude i Valdersgade. Jeg er derfor noget betænkelig. Jeg skal nu ikke opholde Thinget længere. Jeg har kun draget disse Betæneligheder frem, men det er min Opfattelse, at Planen i og for sig, den Deling, der her er foreslaaet, er rigtig; det er min Opfattelse, men om vi kunde komme til at faae det billigere, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal ikke opholde mig ved de almindelige Principer med Hensyn til Betalingen, thi deri maa jeg give den ærede sidste Valer nogen Ret, at det er andetsitteds, vi nærmere skulle vmtale det Spørgsmaal, hvor Udgiften skal komme fra. Jeg kan ikke gaa saa vidt at tænke mig, at Staten som saadan skulde betale for Alle, baade Rige og Fattige, men jeg kan tænke mig at gaa saa vidt, at man kom over til at de Ubemidlede, de Fattige skulde have det frit.

Berg: I Anledning af, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) udtalte, skal jeg blot bemærke, at naar han henviser mig til sin Kommissionsbetænkning og siger: „Der staar det jo“, saa svarer jeg dertil, at det er en yderligere Grund for mig til at fastholde min Begjæring til det høie Thing om selvstændig Overveielse. For Næsten tror jeg, at det ærede Medlem har Ret — det vil sige forsaavidt jeg forstod ham — i, at der er Skyld fra det nuværende Folkethings Side i den store Ubenomsvirksomhed fra forskjellige Foreninger og de Drav, der stilles til Rigsdagen og Regjeringen. Jeg er isvrigt paa ingen Maade imod denne Bevægelse, der paa forskjellige Omraader finder Sted i Landbruget, Industrien og de forskjellige Foreningskretser deraf. Ivertimod jeg tror, at Tiden i høi Grad kræver et saadant Foreningsliv og et saadant Arbejde. Kun det har jeg imod det, at man i Minuter, hvor vi bruge Maaneder, kan forme Bevilningsager, som da ubeset, fordi de komme fra denne eller hin Kant, kunne springe igjennem her uden videre; kun det har jeg derimod.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seaverius): Hvad Betalingen angaar for de Elever, der skulle anbringes paa Døvstummeinstitutterne, vil